

РЕШЕНИЕ

№ 32978

гр. София, 08.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Й Митакева, като разгледа дело номер **6386** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.10а, ал.1 от ЗЧРБ. Образувано е по жалба на Д. И. У. М., гражданин на Р. У. срещу Отказ за издаване на виза тип „Д“ по заявление от 31.10.2024г., издаден от КДЛ на РБългария в Т., У. чрез дирекция „КО“ на МВнР.

Твърди се в жалбата, че постановеният отказ е незаконосъобразен, като не е спазена установената форма, допуснати са съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречи на материалния закон. Заявена е виза за дългосрочно пребиваване вид „D“, по смисъла на чл. 9а, ал. 2, т. 4 и чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на отказа поради липса на мотиви, допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Поддържа, че към заявлението е приложил всички изискуеми документи и надлежно е обосновал целта на пребиваването – командироване по реда на чл.25, ал.1, вр. чл.40, ал.1 и ал.2, т.1 от ППЗТМТМ, като специалист по договор за предоставяне на услуга с „Пехливан Инженеринг“ ЕООД с място на работа [населено място],[жк], кв.24, на строителен обект за срок от 12 месеца. Агенция по

заетостта е издала Решение №РД-08-1208 от 07.08.2024 г., като работодател е узбекистанско дружество „КАРИМ 2024“ ЕООД, в качеството му на подизпълнител по сключен с „Пехливан Инженеринг“ ЕООД договор. Твърди се нарушение на чл.8 от ЕКПЧ.

Ответникът завеждащ консулска служба към Посолството на Република България [населено място], Република У. не изпраща представител в о.с.з.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна и правна страна следното:

С оспорения Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, постановен от Завеждащ консулската служба на Република България на РБългария в Т., У. по заявление, подадено от Д. И. У. М., гражданин на Р. У. на 31.10.2024г. е отказана виза тип „Д“. Като основания за отказа са посочени: чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ – не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване или летищен транзит.

Като фактически основания в „Допълнителни забележки“ е посочено: цялостният анализ на документите и фактите, свързани с пътуването не доказва по убедителен начин, че целта на посещението е действителна. Към заявлението за виза узбекският гражданин е приложил Решение РД-08-1204 от 07.08.2024г. на Изпълнителния директор на Агенция по заетостта, с което на основание чл.40, ал.1 и ал.2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност по заявление на „Пехливан инженеринг“ ЕООД е издадено разрешение на Д. И. У. М. за работа като командирован специалист по договор за предоставяне на услуга в дружеството с място на работа С., [жк], кв.24, на строителен обект за срок от 12 месеца. Приложена е и застрахователна полица, Заповед от 20.11.2024г. за командировка на узбекския гражданин – специалист по строителство от фирма „К. 2024“ ООО, У. в РБългария, свидетелство за съдимост, според което на територията на Република У. не е осъждан, справка за предишен опит и квалификация като асфалтбетончик и арматурчик, информация за стаж от Министерството на заетостта на У., договор между българската фирма „Пехливан Инженеринг“ ЕООД и „К. 2024“ ООО за изпълнение на строителството на многофамилна жилищна сграда в [населено място], [жк], кв.24, У.

На 31.10.2024 г. е подадено процесното заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „Д“ до Посолството на Република България в [населено място], Република У. на основание чл.24, ал.1, т.1 от ЗЧРБ – за извършване на работа като командировани или изпратени в рамките

на предоставяне на услуги на територията на Република България. Поканваща организация е „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, като е приложено е Решение №РД-08-1208 от 07.08.2024 г. на Агенция по заетостта, с което на Д. И. У. М., на основание чл.40, ал.1 и ал.2, т.1 от ЗТМТМ е издадено разрешение за работа като командирован специалист по договор за предоставяне на услуга в „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, с място на работа [населено място],[жк], кв.24, ПИ 68134.4089.825, на строителен обект за срок от 12 месеца; документ Приказ №12/КБ от 20.11.2024 г. на „КАРИМ 2024“ ООД за отправяне в служебна командировка на 13 граждани на У., посочени в документи, за извършване на строителни работи в „Пехливан Инженеринг“ ЕООД и медицинска застраховка на кандидата за виза.

По искане на съда, по делото е представено становище на Държавна агенция „Национална сигурност“ от извършената съгласувателна процедура по искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване на Д. И. У. М.. Становището на Зам. председателя на ДА“НС“ от 24.07.2025г. е отрицателно.

Отказът е връчен на 02.06.2025 г., поради което следва да се приеме, че жалбата от 13.06.2025г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд акт по чл.10а, ал.4 ЗЧРБ и от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административният акт е издаден от компетентен орган. По силата на чл. 9г, ал 1 от ЗЧРБ оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в МВнР, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1. С т.4 на Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. на министъра на външните работи е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулски представителства да определят с писмена заповед консулски длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват формулярите по образец съгласно Приложение № 7 към чл.34, ал.2 т Наредба за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (Н.). Със Заповед № Ав-02-06 от 05.02.2025 г. на управляващ Посолството на Република България в [населено място], У., С. Г. Р. - завеждащ

Консулска служба в Посолството, е определена да съставя, подписва и връчва на заинтересованите лица формуляри за визи съгласно чл.34, ал.1 и ал.2 от Н..

Отказът е издаден след проведена съгласувателна процедура с Дирекция „Миграция“ - МВР и ДАНС съобразно чл. 30, ал 2 от Н., според който консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от Дирекция "К. отношения", въз основа на мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС).

В случая е налице отрицателно становище на ДАНС в НВИС, обективизирано в представеното по делото писмо рег. № М-5452 от 15.05.2025 г. на заместник председателя на Агенцията. Според документа 13 граждани на Република У., сред които и жалбоподателят, са кандидатствали за дългосрочни визи, като командировани специалисти и разполагат с разрешения за работа от Агенция по заетостта и медицинска застраховка. По време на процедурата по разглеждане на заявленията за визи, същите са върнати за изясняване на допълнителна информация посредством повторно интервю с КДЛ. От допълнителните въпроси е уточнено, че апликантите ще работят като „строители“ назначени във фирма „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]. Предметът на дейност на фирмата е „общо и специализирано строителство, строителство на сгради и съоръжения, проектиране и планиране и др.“, седалището на фирмата е [населено място], район Л., [улица], ет. 1, ап. 1, а едноличен собственик е К. С. П.. Като допълнителни документи са предоставени нотариално заверена декларация от пълномощник на българската фирма за осигуряване на жилище и адрес - [населено място], р-н Овча купел, [улица], ап. 15 и ап. 17. При извършената проверка е установено, че отдаденият имот се води като собственост на фирма „П. И.“, ЕИК[ЕИК]. На горепосочения адрес се разполага новоизградена луксозна кооперация на 6 етажа. Достъпът до апартаментите е изцяло контролиран, като се осъществява чрез определен код за всеки апартамент и/или чип. Справка в информационните масиви показва, че горесцитирания адрес многократно е предоставян на десетки турски граждани - кандидати за дългосрочни визи на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Справка в НАП за актуалното състояние на действащите трудови договори показала, че фирмата има назначени 75 служители, предимно турски граждани, основно на длъжност „Общ работник строителство на сгради“. Направени били няколко неуспешни опита за провеждане на интервю с лицето К. С. П., ЕГН - [ЕГН], в качеството му на собственик на фирма „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, но същият отказал провеждане на три предварително уговорени интервюта, под претекст - влошено здравословно състояние, поради

което отпада възможността от получаване на допълнителна информация относно начина на подбор на чуждестранни работници и изключване на вероятността същите да са обект на визов канал.

При така установените данни ДАНС е изразила отрицателно становище с мотив, че узбекистанските граждани кандидати за дългосрочни визи попадат в хипотезата на чл.10, ал.1, т. 17 от ЗЧРБ - не доказват достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно пребиваване, или летищен транзит.

Съдът приема, че мотивите на оспорения отказ следва да се считат за допълнени с тези в отрицателното становище на ДАНС, дадено в хода на проведената съгласувателна процедура по чл. 30, ал 2 от Н., съгласно Тълкувателно решение № 16/75 г. на ВС. Доколкото доводите на ДАНС са пространни и изчерпателни следва да се приеме, че същите допълват от фактическа страна мотивите на отказа, респ. съответстват на посоченото в него правно основание по чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ - отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, който не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

На чуждия гражданин е издадено разрешение от Агенция по заетостта с Решение №РД-08-1204 от 07.08.2024 г., с което на основание чл.40, ал.1 и ал.2, т.1 от ЗТМТМ му е разрешено да работи като командирован специалист по договор за предоставяне на услуга в „Пехливан Инженеринг“ ЕООД, с място на работа [населено място],[жк], кв.24, ПИ 68134.4089.825, на строителен обект за срок от 12 месеца. Съгласно чл.40, ал.1 и ал.2, т.1 от ЗТМТМ изпълнителният директор на Агенцията по заетостта издава разрешение за работа по искане на местен работодател или на местното лице, приемащо на работа командирован или изпратен работник или служител от трета държава, въз основа на което се издава от Министерството на вътрешните работи разрешение за продължително пребиваване съгласно чл. 24, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в Република България. Разрешението за работа по ал. 1 се издава за командировани или изпратени работници и служители - граждани на трети държави, в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България.

ДА“НС“ съобразно правомощията ѝ по чл.4 от ЗДАНС в изпълнение на политиката по защита на националната сигурност от посегателства, насочени срещу независимостта и суверенитета на Република България, териториалната цялост, националните интереси, установения в страната

конституционен ред и основните права и свободи на гражданите, вкл. опасност за икономическата и финансовата сигурност на държавата, трафик на хора и миграционни процеси (чл.4, ал.1, т.6, т.16 и т.22 от ЗДАНС) е дала обаче отрицателно становище в хода на съгласувателната процедура за издаване на виза, с което административният орган е бил длъжен да се съобрази. Това становище не подлежи на преразглеждане служебно от съда, тъй като представлява официален документ, издаден от длъжностно лице, в рамките на неговите правомощия по закон, който официален документ не е бил оспорен по надлежния за това ред от жалбоподателя. Като неоспорен официален документ отрицателното становище на ДА“НС“ и писмо рег. № М-5452/15.05.25г. (на лист 70 от делото) на основание чл. 179, ал.1 от ГПК съставляват обвързващо съда доказателство за извършените от и пред ДАНС действия и изявления.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че издаденото от АЗ разрешение за работа по чл.40, ал.1, и ал.2, т.1 от ЗТМТМ е достатъчно за издаване на виза по чл.24, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, тъй като органите на МВнР, МВР и ДАНС провеждат собствено проучване на заявлението съобразно правомощията си. Както се установява от писмо рег. № М-5452 от 15.05.2025 г. на ДАНС управителят на „Пехливан Инженеринг“ ЕООД не е съдействал на компетентните органи по установяване на релевантните обстоятелства, относими към проверката дали чуждестранните граждани да са обект на визов канал. Не следва да се кредитират обясненията на адв. Р. от о.с.з. на 14.07.2025 г., че управителят не е търсен за интервю, тъй като се касае за заявени благоприятни за лицето факти, т.е. без обвързваща сила. От друга страна е обективен факт, че заявлението за издаване на виза е подадено на 31.10.2024 г., а по него е налице произнасяне едва на 27.05.2025 г. Според съда, този продължителен времеви период е в подкрепа на данните в писмото на ДАНС, че управителят на „Пехливан Инженеринг“ ЕООД е търсен многократно за интервю, но същият не е оказал съдействие. Именно последното обстоятелство, както и проверките в информационните системи на ДАНС и НАП, са мотивирали органите на ДАНС са предоставят отрицателно становище – поради невъзможност да се получи допълнителна информация относно използване на чуждите граждани като обект на визов канал. Тези фактически мотиви съответстват на изложените такива в оспорения отказ – цялостният анализ на документите и фактите, свързани с пътуването, не доказва по убедителен начин, че целта на посещението е действителна. Респ. съответстват на посоченото в акта правно основание за отказ по чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ – кандидатът не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно

преминаване, или летищен транзит.

Не може да се приеме, че с оспорения отказ се засягат в по-голяма степен правата и интересите на чуждия гражданин, тъй като целта на ЗЧРБ е да регулира условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България. Това следва да се случи по законоустановения ред, който чужденците в страната ни са длъжни да спазват (чл.4 от ЗЧРБ).

Относно твърдението за накърнено правото на личен живот на лицето по смисъла на чл.8 от ЕКПЧ, тъй като Конвенцията не гарантира правото на трудова заетост на индивидите, а напротив – позволява намесата на държавните власти в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите (чл.8, пар.2 от ЕКПЧ), според съда, в случая намесата попада именно в тази хипотеза и не е допуснато нарушение на чл.6 от АПК, във връзка с отменителното основание по чл.146, т.5 от АПК.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при спазване на закона и в съответствие с неговата цел.

Водим от горното, Административен съд София – град, 11 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. И. У. М., гражданин на Р. У. срещу Отказ за издаване на виза тип „Д“ по заявление от 31.10.2024г., издаден от КДЛ на РБългария в Т., У. чрез дирекция „КО“ на МВнР.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред ВАС

СЪДИЯ: